

عنوان مقاله:

اثر اسانس های گیاهی آویشن و مرزه بر کیفیت و عمر گل جایی گل بریده نرگس رقم 'شہلا' (Narcissus tazetta L. cv.) (Shahla)

محل انتشار:

مجله علوم باغبانی، دوره 30، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

ایمان بنی نعیم - دانشگاه هرمزگان

داود صمصام پور - دانشگاه هرمزگان

خلاصه مقاله:

این مطالعه به منظور بررسی اثر اسانس های گیاهی آویشن و مرزه بر کیفیت و عمر گل جایی گل بریده نرگس، در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار انجام شد. تیمارها شامل: شاهد (آب مقطر)، اسانس مرزه در دو سطح ۵۰ و ۱۰۰ پی پی ام و اسانس آویشن در دو سطح ۱۰۰ و ۲۰۰ پی پی ام بود. دمای آزمایشگاه ۲۰±۲ درجه سانتی گراد و رطوبت نسبی آن ۷۰±۵ درصد بود. صفات مورد ارزیابی شامل: وزن تر گل، میزان جذب محلول نگهدارنده، پژمردگی گل، میزان فعالیت آنزیم آسکوربات پراکسیداز و عمر گل جایی می باشند. تجزیه و تحلیل داده ها توسط نرم افزار SAS و مقایسه میانگین ها توسط آزمون LSD در سطح احتمال ۵ درصد انجام شد. نمودارها و جدول ها با استفاده از نرم افزار Excel ترسیم گردید. نتایج حاصل نشان داد که تیمار ۵۰ پی پی ام مرزه سبب بهبود جذب محلول و عمر گل جایی گل ها و کاهش فعالیت آنزیم آسکوربات پراکسیداز شد. در مقابل، تیمار ۲۰۰ پی پی ام آویشن با صدمه به ساقه گل سبب کاهش کیفیت و عمر گل جایی شد. نتیجه گیری کلی این که تیمار اسانس مرزه در غلظت ۵۰ پی پی ام نسبت به اسانس آویشن عمر گل جایی گل های نرگس را بیشتر افزایش داد و به نظر می رسد برای استفاده های تجاری مناسب تر می باشد.

کلمات کلیدی:

آسکوربات پراکسیداز، پژمردگی گل، جذب محلول، وزن تر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1389656>

